

5

květen
2011

Košířský farní list

KVĚTEN

„PROKÁZAL SÍLU SVÝM RAMENEM..“ (Lk 1,51)

Proč Panenská Matka používá tohoto bojovného zápasnického vyjádření? V rameni má ruka největší silovou oporu. Z ramene vychází hlavní zdroj pohybu. Ramena a bedra jsou u člověka nejzátěžovanějšími místy těla. Neseme-li někoho, pak říkáme, že jsme jej vzali na ramena. Chceme-li se zachránit útekem, vzali jsme nohy na ramena.

Bůh však nemá ruku, nohu, krk nebo jinou část lidského těla. Vyjadřujeme se o něm obrazně. Boží síla je v úmyslu, v rozhodnutí. Bůh chce a koná.

Nad jakými projevy síly Boží žasne Panna Maria? Bůh dokazuje svou všemocnou sílu v díle stvoření. Prokázal sílu svým ramenem v nádherném vesmíru, kde se nachází úchvatný pohyb tolika těles v obrovských vzdálenostech uspořádaný v podivuhodném řádu...

Prokázal sílu svým ramenem v uspořádání naší planety Země, v podmínkách, které poskytuje k životu, v pestrém a rozmanitém výskytu rostlin, v jejich kráse a důmyslném růstu, ve znamenitém uzpůsobení živočichů a nakonec i ve vybavení lidských tvorů a v jejich možnostech, které jim vtiskl jako svému obrazu.

Prokázal sílu svým ramenem ve vtělení Božího Syna, v přijetí lidské přirozenosti v druhé Božské osobě. A tuto sílu Maria prožívá ve svém vlastním lůně... Veškerá lidská síla, inteligence, jakákoliv schopnost je v koncích. To On prokázal sílu svým ramenem...

S Marií můžeme také v plné důvěře myslet na sílu Božího ramene, která se může projevit na nás. On může nejen uzdravit některou naši nemoc, ale má také sílu odpustit náš hřích. On může dokonce naše smrtelné tělo proměnit a odít nesmrtelností ve slávě vzkříšení.

Maria oplývá vynikající pamětí. Uchovává ve svém srdci vše, co slyšela a prožila. Patří mezi ty, kteří čerpají především ze slyšeného Božího slova. Vnímá, jak je toto slovo plné života a síly. Když říká na andělovo zvěstování: „Ať se mi stane podle Tvého slova“, je si plně vědoma velké moci, která je v něm ukryta. Jde o slovo spojené s činem. Maria dobře ví, že Bůh mluví a zároveň jedná. Pohybuje se v živé tradici „dabar“, což je v hebrejštině pojem zachycující Boží slovo a zároveň Boží čin. Bůh jistě učiní v jejím životě to, co zamýšlí. Je-li o tom přesvědčena, nemůže odmítnout, i když nikdy neztrácí tuto možnost svobodné volby. Vnitřní pohnutka důvěřivé víry a přilnutí k Boží vůli ji vede jednoznačně a jistě bez pochybností a váhání. V tom je velmi blízká svému Synu, který říká, že musí konat dílo, k němuž je poslán. Vůli nebeského Otce vnímá tak podstatně a nezbytně určenou k plnění jako pokrm pro zachování tělesného života.

Maria, tak mladá a křehká dívka se díky Božímu slovu stává svatyní Nejsilnějšího a Nejmnocnějšího. Její pokorná důvěra uvolnila místo pro Boží sílu.

Zázračnou Boží sílu vnímá i u svého Syna, což se promítá do události na svatbě v Káni galilejské, kde Pán na její popud učinil své první znamení.

Maria si dělala starosti, protože Ježíš s sebou přivedl tolik svých následovníků. Ať už tomu bylo kvůli takovému počtu nezvaných, byť vítaných, hostů navíc, nebo z neuvedeného důvodu, například kvůli špatné organizaci, která byla běžná v prvním století po Kr. stejně jako dnes, stalo se, že došlo víno. Maria měla obavu, že kvůli tomu její rodina bude mít ostudu, a očekávala, že s tím Ježíš něco udělá. Řekla mu: „Nemají víno.“ Její klidné očekávání, že učiní zázrak čistě kvůli takovému společenskému účelu, svědčí o tom, že si už tehdy byla plně vědoma jeho schopností. Její opovážlivost však vyvolala strohou odpověď: „Co po mně chceš, ženo? Má hodina ještě nepřišla“. Ze všeho, co o Ježíši víme, jasně vyplývá, že je nemyslitelné, že by Ježíš byl vůči své matce hrubý – že by byl hrubý vůči komukoli, natožpak k ní. A Maria jeho odpověď ani takto nevnímala. Jako matka intuitivně věděla o jeho dobrotě a oddanosti k ní a toto zdánlivé odmítnutí pomoci si vyložila jako nepochybnou známku toho, že její přání vyplní. Proto sloužícím klidně pravila: „Všechno, co vám řekne, učiňte.“ (viz Poul Johnson: Ježíš, Barrister a Principal, o.s., 2010).

Maria je bytost plná Boží milosti. Je chrámem Ducha svatého. Věří v sílu, kterou Bůh i v jejím Synu prokazuje svým ramenem a sama žije ze síly, která je jedním ze sedmi darů Ducha svatého. V této síle naplňuje poslání a úkol Matky Vykupitele v radostech i bolestech svého srdce, jimiž doprovází svého Syna.

Jsme-li jejími dětmi a bratry jejího Syna, pak i my poznáváme sílu Božího ramene v událostech spásy i v našem životě, který je touto silou nesen.

P. L.

Liturgický kalendář

Květen 2011

1. neděle	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ) Den blahořečení papeže Jana Pavla II.
2. pondělí	Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve
3. úterý	Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů
6. pátek	Sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka
neděle	První pátek v měsíci
7. sobota	První sobota v měsíci
8. neděle	3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
12. čtvrtek	Svátek výročí posvěcení katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha
13. pátek	Panny Marie Fatimské
14. sobota	Svátek sv. Matěje, apoštola
15. neděle	4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
16. pondělí	POUTNÍ SLAVNOST SV. JANA NEPOMUCKÉHO, KNĚZE A MUČEDNÍKA, HLAVNÍHO PATRONA ČECH
20. pátek	Sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze
21. sobota	Sv. Kryštofa Magallanese, kněze, a druhů mučedníků
22. neděle	5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
25. středa	Sv. Bedy Ctihodného, kněze a učitele církve Sv. Řehoře VII., papeže Sv. Marie Magdalény de 'Pazzi, panny
26. čtvrtek	Památka sv. Filipa Neriho, kněze
27. pátek	Sv. Augustina z Canterbury, biskupa
29. neděle	6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
30. pondělí	Památka sv. Zdislavy
31. úterý	Svátek Navštívení Panny Marie

Oznámení

Blahořečení

Veliká radost naplní církev 1. května 2011, na 2. neděli velikonoční, kdy bude v Římě blahořečen papež Jan Pavel II. Připojíme se k této radosti poděkováním při nedělních bohoslužbách. U vchodu do kostelů budou připraveny k rozebrání knížky o životě tohoto blahoslaveného a nám tak drahého papeže.

Biblické katecheze

Biblická katecheze nad knihou Genesis se uskuteční na první na sobotu 7. května po večerních bohoslužbách ve farním sále sv. Jana Nep. v 18,15 hod.

Poutní slavnost

Poutní slavnost sv. Jana Nepomuckého, patrona jednoho z našich košířských kostelů, bude v pondělí 16. května v 17,30 hod. Po mši sv. uctíme ostatky sv. Jana a bude následovat malé občerstvení buď venku před kostelem nebo v případě nepříznivého počasí ve farním sále.

Ranní mše sv. v 7.30 hod. je beze změny.

Svatost manželství

V sobotu 21. května si v kostele sv. Jana Nep. při mši sv. ve 14.00 hod. udělí svátost manželství Petr Křížovský a Anna Fundová. V prostorách farního sálu a okolí kostela pak bude svatební pohoštění.

Pravidelná mše sv. v 17,30 hod. bude nahrazena touto svatební mší sv.

Noci kostelů

V pátek 27. května se naše farnost zapojí do rámcového programu tzv. „Noci kostelů“. Ve všech třech kostelech naší farnosti bude možnost např. k nahlédnutí, ke komentovaným prohlídkám, vyslechnutí koncertů a k osobním rozhovorům. Celá akce má posloužit k evangelizaci široké veřejnosti, a proto je spojena s rozsáhlou informovaností. Také o večerních aktivitách v našich kostelech bude poskytnuto sdělení.

Májové slavnosti

V sobotu 28. května se v kostele Nejsvětější Trojice a na přilehlém Malostranském hřbitově od 14.00 hod. konají další tradiční Májové slavnosti, které pořádá společnost Svatobor ve spolupráci se Strahovským klášterem a naší farností. V programu bude krátká bohoslužba s duchovní hudbou a odborná prohlídka Malostranského hřbitova.

Farní výprava

Farní autobusová výprava do Kutné hory, Sedlce a Jakuba se uskuteční v sobotu 4. června. Odjezd účastníků bude od kostela sv. Jana Nep. v 8.00 hod. Večerní mše sv. se v kostele sv. Jana Nep. z tohoto důvodu nekoná. Návrat z výpravy se předpokládá kolem 19. hodiny. Zájemci o tuto výpravu se mohou pokud možno co nejdříve přihlásit písemně v sákrstii.

Růženec se modlíme společně

vždy před mší sv. podle schématu uveřejněného v dubnovém čísle Farního listu.

Úmysly Apoštolátu modlitby na květen

1. **Aby ti, kdo pracují v médiích, ctili pravdu, solidaritu a lidskou důstojnost.**
2. **Aby Pán pomáhal církvi v Číně vytrvat ve věrnosti evangeliu a růst v jednotě.**
3. **Za všechny nepokřtěné, kterým různé důvody brání otevřít se Božimu pozvání, aby našli v církvi pochopení, vstřícnou pomoc a laskavé přijetí**

Zápis ze schůze Výboru Společnosti přátel košířských kostelů konané dne 8. dubna 2011

Přítomni: P. Lohelius, Vít Bobysud, Václav Dráb, Václav Funda, Elena Horáková, Ondřej Vaněček

Program:

1. Záležitosti kostela sv. Jana Nepomuckého
2. Záležitosti kostela Nejsvětější Trojice
3. Farní život a obecná rozprava

1. Záležitosti kostela sv. Jana Nepomuckého

Vít Bobysud zkontroloval se zámečnickem opravu plotu v ulici Nepomucká poškozeného vandaly. Problém je v tom, že pletivo není odolné. Objevil se nápad připevnit ho k sešroubovanému rámu, ve kterém je „zapaspartováno“, bodovým přivařením. Budou nahrazeny rzi poničené sloupky.

Na oratoři (u malých varhan) se uskutečnil úklid, který bylo potřeba učinit dřív, než v létě začnou stavební práce spojené s výměnou svodů.

2. Záležitosti kostela Nejsvětější Trojice

Členové výboru na popud paní Vackové vyčistili jímací koše ve vpustích dešťové kanalizace kolem kostela.

V sakristii bude vyměněn průtokový plynový ohříváč vody za nový obdobný přístroj a nahrazeno prasklé umyvadlo.

3. Farní život a všeobecná rozprava

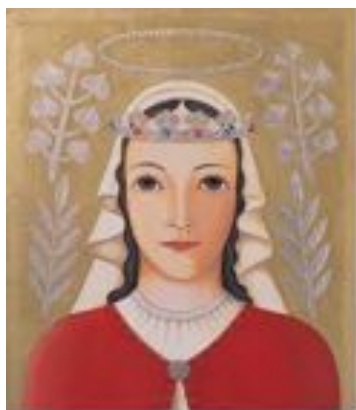
Ondřej Vaněček jako koordinátor Noci kostelů 2011 seznámil výbor s pracovním návrhem konkrétního kulturního programu v košířských kostelích naší farnosti a s tím, jak bude zajištěn.

Příští schůze výboru SPKK se bude konat druhý květnový pátek, to je 13. dne toho měsíce na obvyklém místě v „domečku“ u kostela Nejsvětější Trojice cca od 18.30 hod.

Zapsal Ondřej Vaněček

Sv. Zdislava – památka 30. května

Svatá Zdislava se narodila okolo roku 1230 v Křižanově na Moravě (byli jsme tam při jedné z farních výprav). Pocházela ze zámožné, vzdělané a velmi zbožné šlechtické rodiny. Její otec, Přibyslav z Křižanova, zastával význačné úřady na Moravě a vlastnil rozsáhlá území v oblasti Českomoravské vysočiny. Byl příznivcem klášterů a zvláště si oblíbil řády cisterciácký a minoritský, které podporoval. Matka Zdislavy, Sibyla, přišla do Čech jako dvorní dáma Kunhuty, nevěsty budoucího krále Václava I. Původem byla ze Středomoří, nejspíše ze Sicílie. Byla to na tehdejší dobu velmi vzdělaná a zbožná žena. Společně se svým manželem věnovala značnou přízeň klášterům, zvláště žďárskému, kterého byla spoluzakladatelkou a kde byla po smrti roku 1262 pochována.

Dětství a mládí Zdislava prožila v klidném rodinném prostředí na otcově hradě Křižanově a s největší pravděpodobností i v Brně, ve společnosti čtyř mladších sourozenců. Všechny děti byly vychovány ve víře a v úctě k řeholnímu a kněžskému stavu. Nejvíce se tato výchova dotkla Zdislavy. Značně mladá (podle různých pramenů mezi 16. až 20. rokem) se provdala za pana Havla na Jablonném z rodu Markvarticů, předního pobočníka Přemyslovců. Havel vystavěl nový hrad Lemberk a roku 1241 přijal nový přídomek z Lemberka. Právě na tento hrad se Zdislava po svatbě připisované k roku 1241 přestěhovala již jako paní z Lemberka.

Zdislava byla poměrně chatrného zdraví, přesto byla neobyčejně pracovitá a obětavá manželka a matka čtyř dětí (Havel, Markéta, Jaroslav a Zdislav). Plnila všechny společenské povinnosti svého stavu a pečlivě se přitom starala o svou rodinu. I jako vznešená hradní paní navštěvovala s radostí často chudé, v nichž viděla očima víry samotného Ježíše Krista. Poutníci, nemocní a potřební nalézali u ní vždy nejlaskavější přijetí. Podporovala je, kde jen mohla, a sama žila skromně. Byla proto všemi milována a nazývali ji matkou chudých.

Společně s manželem založila v Jablonném chrám sv. Vavřince a klášter pro dominikány. Tento řád s apoštolským zaměřením si sama tak oblíbila, že do něj vstoupila jako laická spolupracovnice, tj. nevstoupila do kláštera jako řeholnice, ale nadále zůstala s manželem a věnovala se rodině. Rovněž v Turnově postavila paní Zdislava s manželem kostel a dominikánský klášter.

Zemřela mladá ve věku 30 až 33 let 1. ledna 1252. Je to jediné skutečně známé datum v jejím životě. Pohřbena byla v kostele sv. Vavřince v Jablonném a tam je její hrob dodnes.

Po Zdislavině smrti se zvěsti o její dobročinnosti rychle rozšířily. Již začátkem 14. století píše Dalimil ve své české kronice: Roku 1252 od narození milostivého Ježíše Krista opustila svět svatého života paní Zdislava, skrze níž se dostalo nešťastným veliké útěchy. Vzkřísila pět mrtvých, vrátila zrak mnoha slepým, uzdravila mnoho chromých a malomocných a velice pomáhala i jiným nešťastníkům.

Úctu k ní potvrdil blahověstí papež Pius X. r. 1907. Za svatou byla prohlášena v roce 1995 v Olomouci při návštěvě papeže Jana Pavla II. Ten přitom mimo jiné řekl: „Život svaté Zdislavy, se vyznačuje mimořádnou schopností obětovat se pro druhé. Dosvědčuje to zvláště její rodinný život, kde jako manželka šlechtice Havla z Lemberka byla - podle slov Pavla VI. - ‚vzorem manželské věrnosti, oporou rodinné spirituality a příkladem počestnosti mravů‘. Dotvrzuje to pak i její horlivá služba na poli charitativním, zvláště u lůžka umírajících, kterým věnovala vždy tak velkou péči a starostlivost, že je dodnes vzpomínána jako ‚uzdravovatelka‘.“

A dále pokračoval: „*Rodiny v Čechách a na Moravě, vy jste nedocenitelným pokladem tohoto národa a právě napodobováním svých světců a světic se stáváte tím, čím jste už byly v plánu Božím! A ty, Zdislavo z Lemberka, ty dobrá, statečná, milosrdná a zbožná matko, veď rodiny své vlasti a celého světa k tomu, aby stále hlouběji poznávaly své poslání, aby byly hotovy rozdávat se!*“

Svatá Zdislava je patronkou české země, litoměřické diecéze, české kongregace sester dominikánek, libereckého kraje a patronkou rodin.

Podle pramenů z Internetu (A.Svatoš,OP:Paní Zdislava,apha.cz,www.dominikanky.cz,aj.)

MP

Ze života farnosti

V měsíci zasvěceném naší Nebeské Matce, ve kterém si připomínáme i patronku rodin sv. Zdislavu, uveřejňujeme zprávu paní Markéty Vaněčkové o činnosti *Společenství maminek s dětmi* u kostela sv. Jana Nepomuckého.

Máme velkou radost, že se v naší farnosti v poslední době objevilo tolik malých dětí a přijímáme je jako velký dar Boží. Je pravdou, že někdy působí v kostele menší rozruch, který brání některým přítomným v plném soustředění na liturgii, ale naše maminky se snaží i ty větší neposedy zvládnout a zklidnit. Jejich výchovné působení a tolerance se strany dospělých jistě umožní, abychom „nechali přijít maličkých“ a těšili se, že ti „maličtí“ v budoucnosti nenechají uhasnout světlo víry v naší farnosti.

Společenství maminek s dětmi

Jak asi většina farníků již zaznamenala z nedělních ohlášek, schází se v naší farnosti kromě jiných společenství také skupinka maminek s malými dětmi. Jelikož za více než rok své existence již získala poněkud ustálenou podobu, chtěla bych s ní seznámit naše farníky trochu podrobněji.

Jak to vlastně začalo? Vylíčím to tím způsobem, že se ráda podělím o svou zkušenost s tím, jak

Bůh povzbuzuje naši víru skrze vyslyšení modliteb. Když se nám v srpnu 2008 narodila Maruška, nebylo na nedělní mši svaté u sv. Jana vidět mnoho dětí. Dalo by se říct, že tam vlastně nebylo prakticky žádné. Velmi mě zaměstnávala otázka, je-li naše farnost vhodným místem, kde by naše dítě mělo získávat své první zkušenosti s církví. Můj manžel i já máme košířskou farnost velmi rádi, on zde byl v dospělosti iniciačními svátostmi uveden do života církve, zde jsme svátostně vstoupili do

manželství, máme tu svůj domov, přátele... Ale nebylo by lepší navštěvovat s dětmi nějakou farnost, kde budou potkávat své vrstevníky, aby nevyrůstaly v domnění, že kostel je vyhrazen pro starší generace? Začali jsme se za to denně modlit. Za světlo pro správné řešení této otázky, a vlastně hlavně za to, aby se v naší farnosti objevily rodiny s malými dětmi. Když jsme se po několika měsících podívali kolem sebe, mohli jsme jen vděčně žasnout. Nově zde zakotvilo hned několik mladých rodin. A v té době se zrodil nápad posílit naše vzájemné vztahy prostřednictvím nějakého společenství maminek na mateřské, které by se spolu s dětmi pravidelně scházely. A tak vzniklo toto malé „spolčo“. Nejdříve jsme byly tři maminky se třemi dětmi. Pak přibývalo maminek i dětí a dnes je nás sedm maminek s dvanácti dětmi! Scházíme se pravidelně ve středu dopoledne. V teplejších měsících rádi využíváme farní sál či zahradu. Jelikož věkový průměr dětí je okolo jednoho roku a mnohé z nich

ještě samostatně nechodí, dáváme v zimě přednost spíše teplu domova některé z nás, aby se mohli všichni vyřádit po svém. Je také pravdou, že vzhledem k různým nemocem je plný počet účastníků spíše vzácností než pravidlem. Náplň našich setkání je z větší části dána potřebami našich maličkových – hraní, svačinka, povídání... Sdílíme navzájem své zkušenosti, radosti i těžkosti, ty klasické „maminkovské“, ale i ty hlubší, s životem z víry v prostředí rodiny s malými dětmi, s výchovou, s modlitbou... Snažíme se vždy

vyhradit chvíli pro společnou modlitbu za naše děti, rodiny, za farnost. I když soustředění je mezi řádícími batolaty náročné, cítíme, že je to velmi důležité. Právě možnost sdílení mezi maminkami, předkládání všeho toho sdíleného Pánu Bohu a vytvoření prostředí, ve kterém naše děti přirozeně navážou vztahy s věřícími vrstevníky, se nám jeví jako to nejdůležitější, jako vlastní smysl našich setkání.

Pokud by se k nám některá další maminka ráda připojila, bude srdečně vítána! Protože místo našeho setkání není zcela pravidelné, je lepší domluvit se osobně s některou z nás. Kromě osobního kontaktu po nedělní mši svaté u sv. Jana mohu nabídnout také svůj telefon 608 174 760 či e-mail marketa.vaneckova@email.cz.

Markéta Vaněčková

Ještě jednou na pouť ke sv. Janu Nepomuckému ?

Předpokládám, že pouť v kostele sv. Jana Nepomuckého oslavíme a prožijeme v pohodě a v pěkném počasí jako obvykle. Když budete mít chuť, můžete jít na pouť ke sv. Janu v naší farnosti ještě jednou. Ptáte se kam? Zvu vás k soše sv. Jana Nepomuckého, která stojí při vstupu do areálu cibuleckého parku. A protože někteří naši farníci toto místo neznají, je zde malý návod na cestu.

Vystoupíte na tramvajové stanici Poštovka a dáte se proti benzinové pumpě malou silničkou (která vede také do sportovního areálu) a po necelých 100 metrech jste u sochy. Vždycky je u ní kytička, pravda, někdy i suchá, a svíčky. Můžete tam chvíli postát a trochu si se sv. Janem popovídat. Socha je z r. 1818, autor Václav Nedoma.

A teď trochu historie. První zmínky o Cibulce jsou asi už ze 14. století. V 16. století tu byla vinice, kterou ke konci 16. století vlastnil staroměstský měšťan Blažej Cibulka z Veleslavína. A po něm usedlost dostala své jméno. U vinice byla i ovocná zahrada a kousek pole. Další osudy Cibulky byly střídavé. Poničení za válek a pak rozkvět za pečlivého majitele.

Majitelem, který vtiskl Cibulce dnešní ráz, byl pasovský biskup Leopold Leonard Thun-Hohenstein. Jeho pomník známe z Malostranského hřbitova. Koupil usedlost v r. 1817, provedl tu velké stavební úpravy a založil velkolepý přírodní park v romantickém duchu s různými stavbami. Kromě statku je tu např. pavilon v čínském stylu, umělá zřícenina hradu s rozhlednou (přístupnou), jeskyně, sochy Diany, Chrona i jiné, jezírko, o kousek dále zbytky poustevny (rovněž umělé).

Po biskupově smrti 1826 začalo opět období úpadku. Až r. 1922 koupila Cibulku pražská obec. Její hospodaření je hodnoceno různě. Já vím ale, že stavby byly v řádném stavu, ve statku se hospodařilo. V jeho areálu byl zahradník, ke kterému jsme chodili. Ve stájích byl dobytek, za války bylo možné tam chodit pro příděly mléka.

Dnešní stav budovy statku a čínského pavilonu je žalostný. Některé stavby (nebo to, co z nich zbylo) byly opraveny a park je příjemné místo na procházku. Půjdete-li od sochy sv. Jana dále (vlevo) údolní cestou, dostanete se do parku s vysokými stromy. Toto místo je izolováno od hluku z Plzeňské ulice i od ostatního hluku velkoměsta. Budete-li mít štěstí, a na Plzeňské nebude houkat sanitka nebo nepoletí letadlo a nezaštěká pes, zakusíte chvíli ticha a uklidnění. Využijte ji třeba k tiché meditaci.

B.Laštovková: Pražské usedlosti, Libri 2001, prameny z Internetu a vlastní vzpomínky.

M.P.

OKÉNKO HUMORU

LÍHOVITOST

Líhovitostí jmenujeme onu podivnou nemoc, která povstává z pití mnoha líhových nápojů, zvláště však kořalky. Nemoc ta okazuje se tím prudčeji, čím méně piják jí a čím více kořalky pije. Jestli však má ochlasta ještě k tomu bídu, rozličná pohnutí mysli a musí-li se ještě namáhat, mívá nemoc ta prudší běh. Třebať byli takoví lidé na začátku tuční, tedy je sádlo jejich jako vodnaté, kůže zvadlá, špinavě žlutá, oči červené, jakož i nos i tváře. Někdy jsou rozličné vyraženiny po těle, strupy, puchýře, srblička, vředy. Později však chřadne člověk, dásně bývají kurdějovité, v hrdle katar, v žaludku ostrá šťáva. U některých nastane vodnatelnost, mnozí mají silné klepání srdce. Lidé takoví jsou mrzutí, hádkymilovní, často pozbudou všech smyslů a padnou v šílenost, přitom se třesou na všech údech, koktají a šhubou sebou. Znenáhla se toto všechno mírní a blbost nastoupí.

Prudké nápady pijáckého bláznění povstávají po hrubém hejření a nebo když se pijákovi náhle kořalka odejme. Okazuje se nestálostí, ustavičným nepokojem, velkou štěbetavostí, ano i žertovným mluvením. Podivné sny o cestování, loupežnicích, netvorách, malých zvířatech má nemocný ustavičně. Sny ty nepřestávají po probuzení, nýbrž jako neobyčejná vidění souží člověka dále. Vidí přepodivné věci, např. potvory, čerty, strašidla a nemoha jich popsati, je pořád spletenější. Přitom roste třesení. Znenáhla vedou tato vidění k šílenosti a úplnému vzteklému bláznění. Hlas ochraptí, nemocný sípá a pak usne. Po spaní pak je mu lépe a nebo nastoupí škubání, zmitání se a smrt'.

Mnohý rozumný člověk, jenž má pevnou vůli, vyhojí se, avšak tělo je křehké a u více nemocných zastará líhovitost a pak je buď nezhojitelná a brzo člověka umoří a nebo jen se s velkým namáháním znenáhla lepší.

Domácí lékař (učení o člověku ve stavu zdravém a chorobném) sepsal Dr. Jos. Pečírka v r. 1886.

Publikaci objevil a pro čtenáře Farního listu tuto kapitolu připravil Karel Pávek.

OKÉNKO VÍRY

342. Je manželství povinné pro všechny?

Manželství není povinné pro všechny. Bůh povolává některé muže a ženy, aby následovali Pána Ježíše životem v panenství nebo celibátu pro Boží království, jímž se zřikají velkého dobra manželství, aby se starali o věci Pána a snažili se mu zalíbit. Stávají se znamením absolutního prvenství lásky ke Kristu a toužebného očekávání jeho slavného příchodu.

343. Jak se slaví svátost manželství?

Svátost manželství zařazuje manžele do veřejného životního stavu v církvi. Je proto třeba aby se slavila veřejně v rámci liturgického slavení za přítomnosti kněze (nebo kvalifikovaného svědka církve) a dalších svědků.

344. Co je to manželský souhlas?

Manželský souhlas je úkon vůle, vyjádřený mužem a ženou, kterým se sobě navzájem neodvolatelně odevzdávají s cílem žít společenství věrné a plodné lásky. Protože souhlas vytváří manželství, je nezbytný a nenahraditelný. Aby bylo manželství platné, musí být předmětem souhlasu právě manželství a souhlas musí být lidským úkonem, vědomým a svobodným, který není vynucen násilím nebo pod nátlakem.

345. Co se požaduje, je-li jeden z manželů nekatolík?

Aby bylo dovoleno uzavřít smíšené manželství (mezi katolíkem a pokřtěným nekatolíkem), je zapotřebí dovolení církevní autority. V případě manželství s rozdílností kultu (mezi katolíkem a nepokřtěným) se k jeho platnosti vyžaduje dispens. V každém případě je nezbytné, aby manželé nevylučovali přijetí cílů a podstatných vlastností manželství a aby katolický partner potvrdil své závazky, známé i nekatolické straně, totiž zachovat víru a zajistit křest a katolickou výchovu dětí.

346. Jaké účinky má svátost manželství?

Svátost manželství vytváří mezi manželi trvalé a výlučné pouto. Sám Bůh zpečetí souhlas manželů. Proto uzavřené a dokonané manželství mezi pokřtěnými nemůže být nikdy rozloučeno. Kromě toho svátost manželství uděluje manželům milost nezbytnou k dosažení svatosti manželským životem a odpovědným přijímáním dětí a jejich výchovou.

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera Th.D., M. Brůčková, S. Dobeš, M. Práger, O. Vaněček
Uzavěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	150 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Grafická úprava: V. Dráb
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejné